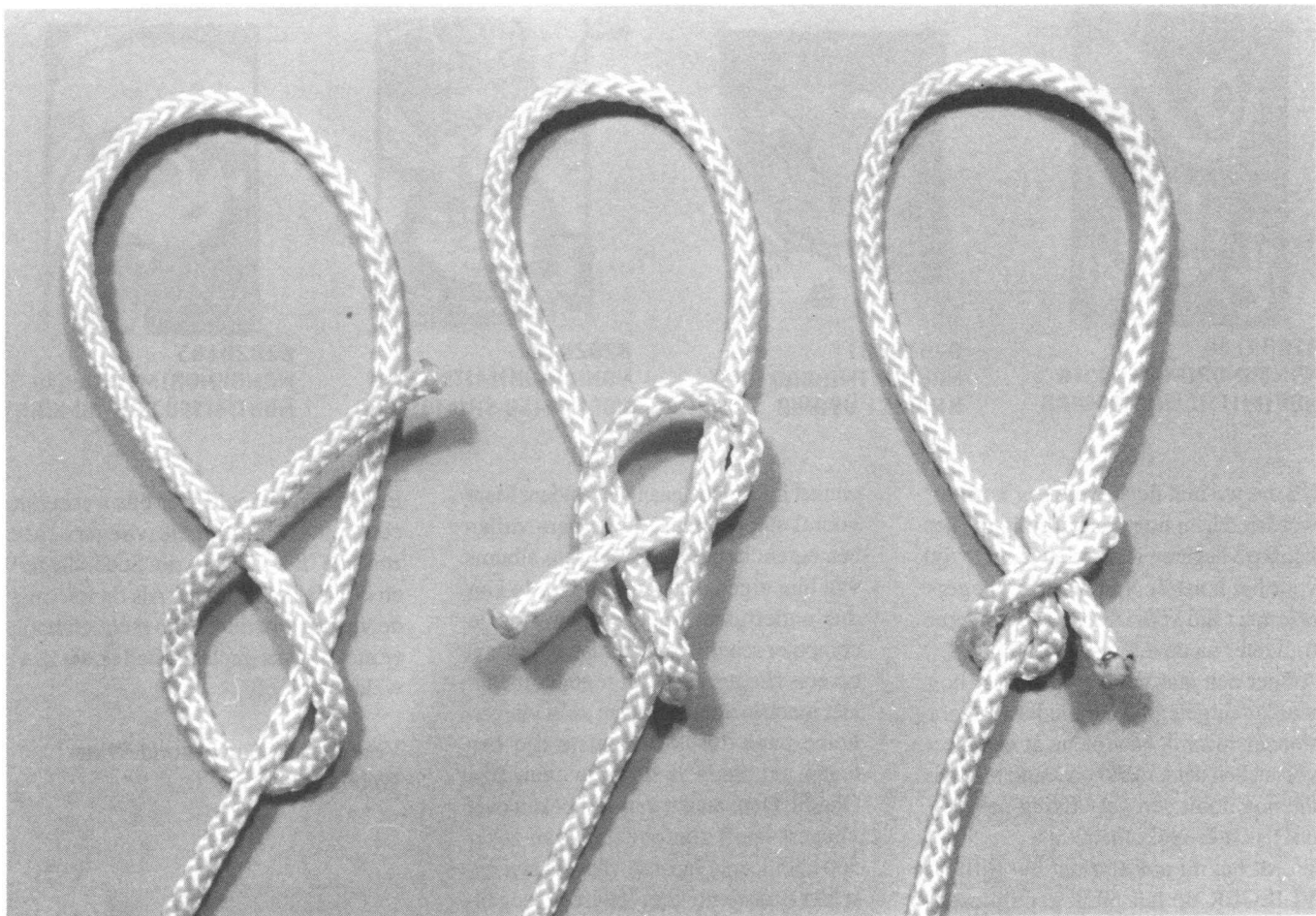

de gordingssteek

Onlangs ben ik begonnen alle jaargangen van VLIEGER te catalogiseren en op te slaan in mijn computer. Daarbij is het noodzakelijk een zekere systematiek in de inmiddels honderden artikelen aan te brengen. In één van de gebruikte rubrieken zijn de 'knopen' ondergebracht. Daarover werd meerdere malen een artikel opgenomen of het onderwerp kwam ter sprake in een bouwbeschrijving. Nooit ben ik daarin echter de zogenaamde gordingssteek tegengekomen. Toch is dit een knoop die ik vaak heb zien toegepast bij de bouw van vliegers. Zelf kwam ik hem lang geleden voor het eerst tegen in het boekje Schiemanswerk van de heer J.H. Coolhaas, uitgegeven door de ANWB. Ik gebruik deze schuiflus-variant te pas en te onpas niet alleen bij het bouwen van vliegers, maar bijvoorbeeld

ook om spullen op de imperiaal vast te zetten, in dikke en heel dunne touwtjes, in nylon touw en touw van natuurvezel.

Bij het gebruik van de laatste soort begrijp je direct wat in het boekje wordt bedoeld met: "Een nadeel van deze steek is dat hij vreselijk aanknijpt en daardoor moeilijk los te krijgen is." Dat klopt. Als touw van natuurvezel dat is vastgezet met deze steek nat is geworden, dan is de enige manier om hem los te krijgen de knoop doorhakken. Met nylon touwen loopt het niet zo'n vaart. Deze zijn wel los te peuten, maar de bevestiging is in alle gevallen zeer degelijk en betrouwbaar. De gordingssteek bestaat in feite uit een mastworp van het vrije eind om het vaste eind heen, waarbij de lus met het vrije eind tegen het bevestigingspunt wordt geschoven en klem-

gezet. Het is een heel zuinige knoop, omdat je tot het laatste ogenblik het vrije eindje korter kunt maken en pas in de laatste fase de lus aantrekt. Alle 36 toomtouwjes van mijn NPW bijvoorbeeld heb ik met deze steek om de koorden van de vlieger aangebracht.

Bij het maken van de knoop wordt het vrije eind twee maal om het vaste eind geslagen naar het bevestigingspunt toe. Voor rechtshandigen is dat met de wijzers van de klok mee. Na de tweede omhaal wordt het vrije eind tussen het vaste eind en de eerste lus doorgehaald en wordt naar het bevestigingspunt geschoven en aangetrokken. De mastworp om het vaste eind is nu duidelijk te herkennen, zie foto.

Erik de Groot, De Bilt.